

INDEX LOCUPLETISSIMVS

OMNIVM, QVÆ IN HIS DVOBVS

Libris Practicarum Questionum continentur.

A

Ablatus absolutus importat conditionem, secundum communem, lib. 1. quæst. 13. num. 3.
Abſens cuius expenſis examinandus eſt, vt cum iuramento abſoluat poſiciones, lib. 1. quæ. 63. per totam cum ſeq. in Regalibus auditoris hoc ſit expenſis id petentis, lib. nu. 2.
Abſes, qui ratione iſſimilitatis, dignitatis vel alterius privilegij, non tenetur perſonaliter comparere, expenſis petentis examinandus eſt, lib. 1. q. 63. n. 3.
Abſentium delinquentium materia, quomodo contra eos procedatur, de aliſque quaſtionibus in propoſito opportunis, vide lib. 1. q. 72. & pluribus quaſt. ſequentibus.
Aboriri, id eſt, abortum facere, dicitur immaturum atque intempelliuſ, licet viuſ edere, lib. 2. q. 100. nu. 6.
Aboritiuſ dicitur, qui præter naturæ ordinem exit de ventre matris, lib. 2. q. 101. nu. 1.
Actio vel obligatio non oritur ex quacunque prouiſione vel diſpoſitione conditionali pendente conditione, ſed ipſius ſubſtantia & effectus eſt in pendenti, donec impleatur conditio, lib. 1. q. 17. n. 11.
Actio oritur ex ſententia confirmante, non vero ex prima confirmata, lib. 1. q. 97. n. 2.
Actio in factum agi poteſt coram primo iudice qui tulit ſententiam poſtea confirmatam pro executione ipſius, officio vero iudicis coram ſecundo, qui eam confirmauit, niſi ipſe id remittat iudicia quo, proſt tenetur, lib. 1. q. 97. nu. 8.
Actio realis, vel hypothecaria, poteſt intentari contra melioratum vel donatarium particularem rei poſſeſſorem, præcedente executione in principali, lib. 2. quæ. 18. nu. 20.
Actor an debeat hodie iure nouiſſimo Regio obtinere ſi in bello actionis ubi narratur factum, deficiat petitiõ rei, adeſt tamen veritas probata in proceſſu, lib. 1. q. 101. n. 1. cum ſeq. ubi quod ſic.
Actor miſſus in poſſeſſionem bonorum debitoris, ita demum poſt annum efficitur verus poſſeſſor, ſi ipſe velit, non vero alias, lib. 1. q. 12. nu. 12.
Actor habens iuſtam cauſam reuſandi iuramentum calumnia, ad id non compellitur, lib. 1. nu. 7. q. 117.
Actus quando peruenit ad caſum, à quo non potuit incipere, quando valeat, & quando non, lib. 2. quæ. 1. num. 25.
Actus ſucceſſionis primogenitorum quot requirantur in caſu l. 41. Taur. lib. 2. q. 73. nu. 1.
Actus binus eſt ad conſuetudinem inducendam requiritur, vnicus tamen, habens tractum ſucceſſiuum per tempus ad eã requisitum, ſufficeret, lib. n. 3.
Actio ad rem immobilem retrahendam licet dicatur perſonalis, eſt tamen in rem ſcripta, & ſic ſequitur poſſeſſionem, lib. 2. q. 156. nu. 5.

Accuſatio contumaciæ an requiratur ad hoc, vt attentat l. 1. tit. 4. lib. 4. Nouæ Colleſt. Reg. non conteſtans litem infra nouem dies, habeatur pro confeſſo, lib. 1. q. 47. num. 1. ubi in numeris ſequentibus reſoluitur affirmatiue, & nu. 5. quod ita ſe habet praxis huius Regni.
Accuſatio contumaciæ non requiritur ſtante ſtato, quod non conteſtans litem infra certum terminum habeatur pro confeſſo, lib. 1. q. 47. n. 1. ſed contra ib. n. 4.
Accuſatio contumaciæ requiritur ad hoc, vt contumax aliquis dicatur, ib. nu. 3.
Accuſator ſi in libello expreſſerit menſem & annum, locumque commiſſi delicti, & id non probauerit, ſed alio tempore vel loco commiſſum fuiſſe delictum, condemnatio ſequi non debet, ſed abſolutio, lib. 1. q. 98. nu. 6.
Ad veritatem copule requiritur concurſus vtriuſque, lib. 2. q. 13. 4. nu. 3.
Aduocati an ratione ſui officij eximantur à contributionibus tributorum, lib. 1. q. 23. per totam.
Aduocati ſemper negant piper eſſe nigrum, & aliquid, imo plerumque eſſe album fatentur, lib. 1. q. 24. num. 1.
Aduocatus in foro animæ an iuſte defendere poſſit cauſam vere dubiã in iure aut in facto, ita vt in vtraque partem ſit indiſſerens atq; anceps, ſicque apud eũ præſiã extremorum ignorantia veritatis, ib. nu. 2.
Aduocatus eius metis eſſe debet, quod ſi aduerſe partis ius ei conſtitit, ſui clientis cauſam amplius non exorabit, eique hoc debet aduertete, ibid. n. 3.
Aduocatus erit reus culpe defendens cauſam dubiam, quæ vere talis non eſt, ſed ſua deſidia & culpa eidem talis appareat, qui eam accurate inueſtigare prætermiſit, lib. 1. quæ. 26. n. 4.
Aduocatus an poſſit cauſã minoris probabilitatis defendere, quãdo intelligit aduerſam partẽ maiorem habere iuris energiam, reſoluitur affirmatiue quibusdam admonitis, lib. 1. quæ. 27. nu. 11. Hoc procedit, niſi contrariæ partis probabilitas tanta ſit, quod aduocatum aduerſam partem ius habere comoneat, vel cauſam ipſam bona fide exorare non poſſet, licet clientulus contendat, ibid. num. 2.
Aduocato quando liceat patrocinari in cauſis criminalibus pro actore vel reo, & quando non, ibidem, num. 3.
Aduocato an liceat in cauſa iniuſta ſuam partem ad concordiam inducere atque conſulere, lib. 1. quæſt. 18. num. 1.
Aduocatus qui ſciens & prudens iniuſtã cauſam defendit, peccat mortaliter contra iuſtitiam, & ad reſtitutionem tenetur, lib. 1. quæ. 29. num. 1. Lata culpa, quæ obligat ad reſtitutionem, hoc caſu eſt errare in re nouiſſima, etiam ſi exactam diligentiam quis ad-

I N D E X.

hibuerit, ibid. nu. 2 & etiam prætermittere casum expressum, & illud quod omnes sciunt ignorare, ibi. n. 1. Idem est si aduocatus bona fide errauerit, si diligentiam non adhibuit circa iustitiam causæ intelligendam, ib. nu. 5. Aduocatus iniustam causam defendens per ignorantiam, iustam tamen esse existimans, & sic bona fide ita quod neque dolo, neque culpa exoratur, an peccet, & ad restitutionem teneatur, nec ne, lib. 1 q. 19 nu. 2 cum sequentibus, resoluitur negative: & procedit etiam si aduocatus esset imperitus, & affirmaret se peritum, si tamen clientulus cognoscebat ipsius imperitiam, ibidem numer. 7 sed prædicta resolutio intelligi debet de ignorantia excusabili, & qualis ea sit: fecus de crassa & culpabili, ibidem num. 8. & 9. exempla vtriusque ignorantiae assignantur. Aduocatus qui visis iuribus vnius partis, eidem spem dederit patrocinandi pro ea, si postea eadem pars renuerit iustam illi prestare salariam, an poterit pro contraria parte patrocinari, lib. 1 quaest. 30 nu. 1 & sequentibus, resoluitur affirmatiue cum Paulo, & quomodo id intelligatur, quod procedit, etiam si vna pars tentaret aduocatum, & eidem secretum panderet, vt in causa illa pro contraria parte aduocare non posset, ibidem nu. 2 limitatur tamen, quando aduocatus cepisset iam aduocare pro prima parte, ib. nu. 3. Aduocatus omnes meliores quando vna pars assumit pro se, iudex ad instantiam alterius partis poterit illum compellere aliquos eorum dimittere, & assumere aduocationem & defensionem pro altera, lib. 1 q. 30 num. 4. Aduocatus qui primo consulit pro te, non potest in ea causa aduocare contra te, nisi ex alia causa, vel fundamento, quam tacto in suo consilio, ibidem num. 5. Aduocatus contra aliquem de iure respondens, potest aduersarium adiutare, consulitur tamen, vt id fiat præcedente mandato iudicis, ib. nu. 6. Aduocatus ab sponte offerente sine fraude recipiens ultra salariam taxatam à iure communi vel statuto, an teneatur excessum restituere, lib. 1 quaest. 31 num. 1. Aduocatus renuens recipere plus debito ab sponte offerente, parte replicante, vt recipiat, vtrum tunc licite recipere possit, ib. nu. 3. Aduocatus qua ratione in initio litium debent pactio- nem facere super salariis sibi soluendis, lib. 1 quaest. 31 num. 4. Aduocatus finita lite prius renuens instante parte potest aliquid ultra debitum recipere, sed & lite etiam durante, si aliquando vel sæpius parti interroganti super eadem re, vel aliis responderit, consiliumque dederit absque pretio, dum tamen non excedat iustam metam debiti, ib. nu. 5. Aduocatus an licite possit petere salariam anni conuentum, in quo sua pars nullas causas habuit: concluditur posse, lib. 1 q. 32 nu. 1. Aduocatus ultra salariam conuentum pro vno anno petere non possit, si suos clientulus plurimas causas in illo anno habuerit, ib. num. 2. Aduocatus si propter infirmitatem superuenientem non potuit postulare, & habuit salariam, ita quod oportuit clientulum alium aduocatum assumere, non teneatur salariam restituere, quia per eum non stetit, & ideo non solum exigere poterit, ibidem num. 5. Aduocato neque parti non licet vt mendacio, neque allegationibus vel probationibus falsis vel periur-

riis iustam causam defendat, quamuis alias possit caulationibus, dilationibus & aliis cautelis honestis aduersarij calumniam & technas excludere, lib. 1 q. 60. nu. 4. Adultus habens curatorem, potest donare causa mortis, lib. 2. qu. 21. nu. 2. Adultus potest testari sine licentia curatoris, & non competit sibi restitutio aduersus testamentum, ibi. nu. 3 sed contrarium est verius & receptius, vt ibi. num. 7. Adulterini & nati ex damnato coitu de iure communi succedunt matri, lib. 2 qu. 105. Aequalitas in iudiciis seruanda est, q. 146 lib. 1. nu. 2. & nu. 14 quomodo hoc intelligatur. Aliud pro alio inuito creditori solui non potest, qu. 148 lib. 1. num. 16. Affirmas alium esse diuitem, idoneum vel locupletem, ex quo forte alius cum eo contraxit, non videtur pro eo intercedere, neque tenetur de dolo, nisi probetur dolo vel calliditate fecisse, lib. 1 q. 131. n. 9. Agens possessorio aduersus præscribentem, victus in eo iudicio, si postmodum in iudicio proprietatem deducat, an reus possit præscriptionis iure se defendere vtendo tempore, quo possedit post motam litem super possessorio? probatur pars affirmatiua, lib. 1 q. 91 nu. 2. Agens ex vna causa & probans aliam, in hoc Regno obtinere debet, lib. 1 quaest. 100 num. 1. cum sequenti probatio ferret per confessionem alterius partis, ib. num. 5. Agens ex promissione dotis, an teneatur probare dotem legitimam vel immodicam conuentus, lib. 2. q. 15 nu. 1 cum seq. Alimenta prestanda ab heredibus laicis & clericis debent peti coram iudice Ecclesiastico, lib. 1 q. 6 nu. 4 sed contra nu. 11. Alienans emphyteusin vel feudum sine licentia domini, si alienatio nulla sit, non incurrit penam caducitatis, lib. 2 q. nu. 4. Alienatio rerum minorum & Ecclesie absque solemnitate debita celebrata, an valeat & teneat, quando ipsi est utilis, lib. 2 q. 22 nu. 9 vbi referuntur duæ opinionis contrarie, & concordia assignatur. Albornoz existimans habere reum ad extrahendas res suas legitimam subhaltungem præcedente mandato iudicis venditis decem dies, reprehenditur, lib. 2 q. 161 num. 6. Alienatione prohibita & hypothecata cum pena ex hypotheca cum traditione incurritur pena, lib. 2 q. 115 num. 3. Alienatione prohibita censetur prohibita tentatio alienandi, quando id constat ex voluntate prohibentis, ib. nu. 5. Amittere ius iam acquisitum est damnum, lib. 2. qu. 15. num. 17 quod non procedit, quando lucrum illud acquisitum reuertitur ad illum à quo processerat, ibid. num. 18. Ant. Gom. in duobus carpir, lib. 2 q. 120 nu. 10. Annuus redditus an præscribi possint, quaestio. 148 lib. 1 num. 26. Annuus redditus inter immobilia computantur, etiam si sint redimibiles, & quomodo hoc intelligatur, lib. 2 q. 146. nu. 2. & 3. Appellatione solutionis naturalis venit numeratio tantum, lib. 1 qu. 33 nu. 6. Appellari an possint terris magnatum & Dominorum ad Regiam Cancellariam omisso medio, hoc est, tali domino, lib. 1 q. 42 nu. 1 & num. 2 resoluitur affirmatiue, & ibi intellectus pragmatice de Guadalaora, de hac agentis.

Appel-

I N D E X.

Appellatione pendente, an officialis, Tabellio, vel notarius condemnatus de falso, priuatus vel suspensus, possit officium exercere, lib. 1 q. 39 nu. 1 & ibid. n. 6 6. & n. 11. Appellatione pendente, non potest interim sententia executioni mandari, q. 145 lib. 1. n. 10. Appellari licet non possit à pena l. à pronuntiatione tamen & declaratione ipsius, hoc est aliquem incidisse in eam, bene potest appellari, lib. 1. quaest. 50 num. 2. Appellatio spoliati ad concilium ciuitatis vel ville, an requiratur, vt ipsum concilium possit post triduum restituere? quod non, lib. 1 q. 78 nu. 1 vbi n. 2 quod idem seruandum sit in casu l. 5. verfic. *Tuos prone gen- da. tit. 4. lib. 4. nouæ collectæ. Reg.* Appellatio in prefentia sit necessario coram iudice, vel iudiciali illam produci coram notario: regulariter coram iudice presentanda est, lib. 1 quaest. 102 n. 1 hoc fallit quoties copia iudicis haberi potest vel timeretur adiri, ibidem num. 1; & numero 4 an vbi iudicis copia haberi non potest appellans, an iterum teneatur redire ad domum vel tribunal iudicis. Appellatio etiam si non fiat coram iudice, nec doceatur de absentia, vel alio impedimento ipsius iudicis, patres Rotæ in curia Romana, prout in aliis causis, solent in dubio inclinare pro non desertione, ibi. nu. 4. Appellans quibus in terminis iure Regio tenetur se presentare coram iudicibus superioribus, & sub quibus penis, libro 1. quaestio. 103 num. 8 & praxis is ordinaria presentacionis ponitur lib. 1 q. 104 nu. 3. vbi num. 4 quod aliquando in supremis tribunaliibus est stylus, vt quams processus non presentetur in temporibus requisitis, si tamen repetitione presentatus, reuideatur, non obstante delatione prædicta, numero quinto & sexto, quod in Regali Cancellaria Pinciani de communi stylo & praxi reuertitur processus productus extra dicta tempora. Appellatio an sit deserta, si totus processus non sit presentatus in termino assignato à l. Regia, sed tantum literæ testimoniales, lib. 1 q. 104. nu. 1. cum sequenti. resoluitur quod non: erit tamen cautum protestari semper contra notarium nolentem totum processum signatum à principio dare. Appellatio non admittitur super alimentis, non solum parulis prestandis, sed etiam maioribus, pauperum tamen, impeditisque laborare, lib. 1 q. 106. nu. 1 cum seq. Appellatio ad Concilium ciuitatis vel ville, an habeat locum, quâdo ex status ciuitatum & villarum, pro damnis montium & pastuum, aut vinearum imponitur pena, cuius pars applicatur custodibus, vel denuntiatoribus, & pars ciuitatis aut villæ Concilio, parsque iudici sententiam proferenti, libro 1. quaestio. 107 num. 1. cum sequenti. deciditur affirmatiue. Appellatio ad Concilium ciuitatis vel villæ, non habet locum in penis pecuniariis sisco applicatis, lib. 1 q. 107. nu. 9. Appellans potest quandoocunque, intra terminum tantum datum ad appellandum, poenitere appellationis interpone, & appellare ad alium superiorem, ad quem etiam possit talis causa deuolui, lib. 1 qu. 108 nu. 2. Appellans ad Concilium ciuitatis vel villæ, an teneatur verbo & facto intra 30. dies causam concludere alias sit deserta appellatio? lib. 1. quaestio. 109. numero 1. & 2. vbi resoluitur conclusionem realem

ess. ne cessariam, non vero verbalem, quamuis caute agat, si verbo etiam concludit in dicto termino. Appellans ita se arctans in fine termini ad faciendas suas diligencias, vt sit impossibile posse illas perficere in dicto termino 30. dierum, erit causata desertio appellationis, quamuis expectari debeat totus terminus ad hoc, vt prima sententia exsequi possit, ibidem numer. 3. idem est si appellans ita se arctauit in fine termini ad faciendas suas diligencias, vt appellato terminum competentem non reliquerit, in quo possit ius suum ostendere vel probare, ibidem num. 4. Appellati potest in possessorio, quando sententia est euidenter iniusta, lib. 1 q. 120. nu. 3. Appellationis remotio non impedit appellationem, vbi manifeste quis grauatur, lib. n. 4. Appellatio vbi non admittitur, recursus ad superiorem non prohibetur, ib. nu. 6. Appellari non potest à mandato facti patri, vt respondeat, an subscripserit schedulam, vel alius suo mandato, lib. 1 q. 124. n. 6. Appellatio locum non habet à mandato de exsequendo, ib. nu. 7. Appellatione filie continetur neptis ex expositiua interpretatione, sumta ratione exponendi ab ipsa natura, & c. lib. 2. q. 14 nu. 5. Approbatio & confirmatio Regia maioratus iam facti, an debeat fieri ante mortem institutoris, vel sufficit quod postea fiat, lib. 2. q. 76 nu. 1. Approbans & nominans conductorem Regiorum tributorum, vel gabellarum, vel sisci administratorem, censetur fidelissor, lib. 1 q. 132 nu. 10. Atriarum promissio ultra decimam partem bonorum eas promittentis, non firmatur iuramento, lib. 2. q. 16 num. 1. Atriaz promittens possessor maioratus, vel vinculi, qui nulla bona libera habet, sed tantum subiecta restitutioni, in quibus habet vsumfructum, quorum bonorum ratio habeatur ad sciendum vtrum ratio promissæ sit legitima, necne? lib. 2 q. 17 per totam. Atriaz promissis, bonisque promittentis ad eas soluentas obligatis, comprehenduntur presentia & futura, ib. nu. 4. Atriaz promissis competit tacita hypothecha in bonis mariti eas promittentis, quamuis sine prælatione, ibid. num. 50. Atriaz sunt propria bona vxoris, quia ipsa dantur in recompensam virginitatis vel nobilitatis, lib. 2 qu. 18 num. 4. Atributio iudicis relinquatur, quam diligenciam debeat facere debitor ab alio exactus, vt iure dici possit excusatus, lib. 1 q. 113 nu. 16. Atributio iudicis relinquatur, quæ dicatur iusta causa, quæ excuset victum à condemnatione expensarum, lib. 1 q. 135 nu. 3. Argumentum de tributo ad decimam valet, lib. 1 qu. 18 num. 7. Argumentum à recusatione ad appellationem & e contra, valet, lib. 1 q. 94 n. 4. Arma non admittuntur, nisi quis actualiter fuerit deprehensus cum eis, etiam si alias conserit illum arma portasse, lib. 1 q. 12 nu. 5. Armorum vsus iure communi regulariter est prohibitus, tam laicis, quam clericis, lib. 1 q. 11. n. 3. Artifices atq; officiales, etiam si in suis conuentionibus ultra dimidium iusti pretij decipiantur in rebus ad suam artem spectantibus, non possunt vti remedio l. 2. C. de rescin. vend. cum similib. lib. 2 q. 44. n. 2.

I N D E X.

entata appellacione pendente a sententia nulla, si-
cuta valida, sed iniusta, sunt reuocanda, postquam
fuerit iustificata appellatio, quaestio. 146 libr. 1. nu-
mer. 18
tentatorum cognitio non suspendit alimentorum
praestationem, & sic interim portio taxata soluenda
est, nisi contra inhibitionem Roralem sit facta exse-
cutio pro alimentis, q. 146 libr. 1. nu. 19
Auctoritas curatoris, an requiratur ad recognitionem
adulti cautionis priuatae faciendam, ad hoc, vt ex-
sequi possit, quod non, lib. 1. q. 123. nu. 1
Authentic, sed hodie, C. de praescript. solemnitate ar-
diorem probationem de priore prioris viri requi-
rentis, non est standum, sed dispositioni iuris cano-
nici, nempe capit. in praesentia desponsal. lib. 2. q. 8.
nu. 5. & Barth. aliud volens non est audiendus,
ib. num. 6
Auis paternus iure communi attentio, tenetur dotare
neprem egentem, si filius non habet unde eam do-
ter lib. 2. q. 10. nu. 2
Auis paternus, an hodie attendat l. 47. Taur. tenetur
dotare neprem egentem, lib. 1. q. 10. nu. 1 cum seq.
affirmatur nu. 3
Auis paternus an hodie possit substituere pupillari-
ter nepotibus, ib. nu. 3
Auis an possit meliorare in tertio & quinto neprem
vel ponepretem, ex causa dotis per contractum inter
vivos? lib. 2. q. 14. nu. 1 negatur.

B.

Baccalarij, vel etiam Licentij, atq; Doctores lau-
reati in alijs vniuersitatibus qua hic contentis, ad-
uocacionis officium exercentes, & generaliter ad-
uocati ratione officij, an eximantur a contributio-
nibus tributorum, lib. 1. q. 23. per totam.
Bacca circa modum considerandi valorem facultatum
non habentis annuos redditus capitur, lib. 1. q. 11
num. 1
Bannitus licet possit occidi, interim tamen quod non
occiditur, poena mortis non dicitur, lib. 1. q. 105
num. 4
Bastardus an admittatur ad retractum iure sangui-
nis, & contineatur sub nomine familiae, & cogna-
tionis, lib. 2. q. 155. nu. 1. & 2
Beneficium auth. hoc nisi debitor, C. de solutionibus
soli in carcerato competit, q. 148 lib. 1. n. 19
Beneficium d. authen. hoc nisi debitor, C. de solutio-
nibus, an habeat locum in debitor iurante adim-
plere promissum, q. 148 lib. 1. nu. 20. & 21. vbi etiam
an sit necessaria relaxatio? n. 30
Beneficium d. auth. hoc nisi, C. de solutionibus, non
est concedendum, creditore nihil petente nec mo-
lestiam debitori inferente, eadem q. n. 22. & 30
Beneficium authen. hoc nisi, C. de solutionibus, loquitur
in illis debitis, quorum creditores habent actiones
ex quocunque contractu ad recuperanda debita in
debitores inuitos, ne mareant in carceribus, eadem
q. nu. 22. & 41.
Beneficium quitacionis & dilationis a maiorum cre-
ditorum parte concessa non praedicit, qui alias
habent hypothecas, vel fideiussorem, eadem q. nu.
47. & 41.
Beneficium d. authen. hoc nisi debitor, C. de solut. non
rebus, sed tantum personae debitoris conceditur, &
ideo tertius possessor bonorum, hypothecaria con-
uentus actione, eo vti beneficio non potest, eadem
q. nu. 48
Beneficium d. authen. hoc nisi, C. de solut. an habeat
locum in maioribus eo vti volentibus, q. 148 nu.
55 & in 56 an habeat locum in equitibus Sancti Pe-

tri & Sancti Pauli Lauretani, eadem quaestio. num.
55. & 61
Beneficium cap. Odoardus, de solut. clericis conce-
sum, an eorum fideiussoribus concessum videatur?
eadem q. n. 70
Beneficium datur propter officium, & naturali rationi
congruit, vt qui seminat spiritualia, metat carnalia,
dignus namque est mercenarius mercede sua ead-
emque ratio naturalis dicitur, vt qui Deo pro po-
pulo ministrat, ab eo alatur, & qui altario seruit, de
altario viuere debet, lib. 1. q. 3. nu. 17
Bona ante sacerdotium possessa, a depro sacerdotio,
clericali gaudent priuilegio, lib. 1. q. 3. nu. 17
Bona fides potest causari etiam ex iniuria & temera-
rijs causis, lib. 1. q. 8. nu. 5
Bona secundi mariti sunt tacite hypothecata pupillo
pro administratione tutela, quam mater prius ha-
bebat, lib. 1. q. 26. nu. 11
Bona futura non comprehenduntur in confiscatione,
lib. 2. q. 39. n. 6
Bona non dicuntur, nisi quae supersunt deducto aere
alieno, lib. 2. q. 94. nu. 3
Bona quoties pro crimine confiscantur ipso iure, de-
linquens respectu illorum bonorum, quae tunc ha-
bebat, non potest restari, secus vero respectu eorum
quae non veniunt in confiscatione, prout sunt futu-
ra, lib. 2. q. 99. nu. 8
Bona meliorationis, vinculi & praelegari, atque maio-
ratus de tertio, & quarto auctoritate legi huius Re-
gni facti cu expressa prohibitione alienationis, an
confiscantur ex dilecto possessoris laesa Maiestatis
diuinae vel humanae, vel contra naturam commissio,
etiam apposta clausula, vt ex eisdem criminibus
non confiscantur, lib. 2. q. 66. n. 1 pars negatiua pro-
batur.
Bona a Rege Henrico donata habente decedente sine
liberis, vel alijs descendentibus, relicto tamen fra-
tre legitimo descendente a primo donatario, an
bona praedicta reuertantur ad Regiam coronam, vel
frater vicini possessoris ea habere debent? lib. 2. q.
92. nu. 1 cum seq.
Bona immobilia acquisita a parentibus, in quibus
succedit postea filius, an eo mortuo dicantur de ra-
dice vel trunco: ad hoc vt vbi viget forus, debeant
redire ad radicem vel truncum, libro 2. quaestio. 98.
num. 1
Bona prohibita alienari sub poena, non comprehen-
duntur in generali obligatione bonorum, lib. 2. q.
115. nu. 1
Bulla Alexan. VI. & Pij IV. super habitu & tonsura a
clericis deferendis, vt gaudeant priuilegio clerica-
li, intellectus, lib. 1. q. 5. nu. 8.

C.

Cap. 1. de homicidio intellectus, q. 2. nu. 7.
Cap. prohibemus, de decimis, intellectus, i. par. q.
15. nu. 5. & 8.
Causa quaelibet licet iniusta, excusat a multa, lib. 1. q.
81. num. 2.
Causa quaelibet licet iniusta excusat a poena procla-
matis, siue decreti publici, ib. nu. 3
Causa etiam bestialis excusata dolo, ib. n. 6.
Causa quaelibet etiam minima, iniusta & minus legi-
tima, excusat a dolo, ib. n. 7.
Causa quaelibet etiam iniusta, licet excuset a dolo vel
multa, non tamen a lata culpa, neq; a poena legis vel
statutaria, ib. nu. 17
Causa criminalis apud Castellanos, non intelligitur il-
la, in qua quis condemnatur in poena pecuniaria si-
co applicanda, quia non est de expressis in Il. parricidij,
lib. 1.

I N D E X.

lib. 1. q. 107. n. 6. sed contra n. 8. & 8. aduersus Auen-
danno.
Cautela optima proponitur, ad hoc vt correus pro
correo inope conueniat, & fideiussor pro Principa-
li debitor gaudeat exceptione reo competenti, non
vero sibi: declaratur eadem q. n. 6. & 68. & 32.
Cautela, vt creditor plus debito petens libereur ab
expensarum poena, lib. 1. q. 129. n. 3.
Cautio recognita a teste, qui mandato partis eam sub-
scripsisse dicit atque recognoscit, negata tamen a
parte, an habeat executionem paratam, lib. 1. q.
121. n. 1. cum seq. quod non.
Cautio priuata recognita a parte, attendat l. 119. titul. 18.
par. 3. poterat exsequi secundum Gregor. Lon. sibi
etiam non fuisset facta noua lex de Madrid. super
hoc, nos tamen contra, lib. n. 3.
Cautio priuata a parte recognita, facit plenam fidem,
ibid. nu. 5
Cautio priuata habita a iudice pro recognita ob
contumaciam debitoris nolentis comparere ad eam
recognoscendam personam alter citari, an possit & de-
beat exsequi, nec-ne resolutur affirmatiue, lib. 1.
q. 122. nu. 1.
Clausula de non alienando cum hypotheca speciali,
licet impediat alienationem, non tamen tollit praes-
criptionem, lib. 1. q. 90. nu. 10.
Clausula constituti cessat & extinguitur per mortem
constituti, maxime data ipsius negligentia, ibid.
num. 12
Clausula constituti praescribitur longo tempore de-
cem annorum si possessio illo tempore penes ter-
tium sit cum patientia & negligentia creditoris, ib.
num. 13.
Clausula in medio posita pariformiter determinat
praecedentia & sequentia, lib. 1. q. 35. nu. 3.
Carcer edificari debet expensis Reipublicae, lib. 1. q.
num. 2.
Cessio an sit necessaria vxori in debitores mariti, pro
sua medietate lucrorum, ad hoc vt aduersus eos a-
gere possit: & esse necessarium, si debitores marito
tantum debitores fuerint, & obligari, resolutur
lib. 2. quaestio. 108. nu. 15. Hoc fallit si instrumentum
debiti sit conceptum in fauorem vtriusque coni-
ugis, vt ibid. num. 16. Fallit secundo, quando diuisio
actionum & debitorum constante matrimonio ac-
quisitionum fuerit facta, & vxori sua pars applicata:
nam tunc pro ea poterit ipsa agere absque cessione,
ibid. nu. 7.
Census per impositionem super aliqua re, cauffatur
ius reale & speciale in re censui subiecta, quinimo
& hypotheca fortior omnibus alijs, pro qua potest agi
contra tertium possessorem, absque prauius excul-
sione, lib. 2. q. 197. nu. 4.
Census per impositionem vel constitutionem super
aliquo fundo, non emittit ipse fundus, nec dominium
eius vilo modo in emtorem census transfertur, sed
tantum emittit ius quoddam percipiendi redditus,
vel fructus ipsius fundi, vbi que ad quantitatem
census quotannis soluendi, lib. 2. quaestio. 168. num.
6. & 7.
Census redimibiles moderni contractus sunt liciti, ib.
num. 8.
Census annuus redimibilis, an pro minori pretio ven-
di constitui possit, quam ad rationem quatuor-
decim pro vno: quod non, lib. 2. q. 171. n. 1.
Census emphyteuticus super re quam quis alteri tradi-
dit sub pensioe annua redimibili soluenda, an pro
minori pretio constitui possit quam ad rationem
quatuordecim millium pro quolibet milliaro, lib. 2.
q. 177. nu. 1. cum seq.

Census semel recte constituti iusto pretio, an minori
postea licite emi possint, lib. 2. q. 173. num. i. cum se-
quentibus.
Census redimibiles emere, an licitum sit ea apposta
conditione, vt non membratim & per partes, sed
totus simul redimatur, lib. 2. q. 174. n. cum sequen-
tibus, & ib. n. 1. quod huiusmodi pactum non sit v-
furarium, sed licitum, dummodo ratio ipsius ma-
ius pretium censui constituitur, quinimo etiam si in
haec specie maior pretium ratione dicti pacti non
constituatur non erit contractus illicitus nec vltura-
rius, sed validus: pactum tamen ipsum iniustum
erit eoque non obstante census pro parte redimi
poterit, dummodo non sit minima abierit iudicis
estimanda, prout medicis esse videtur tertia pars
totius census, vt admitti eius redemptio debeat, vt
ibidem, num. 3.
Census contractus in quo fides non fiat de numera-
tione pretij, si tunc reuera pretium interuenit, idq;
testibus probetur, valet & tenet, secus si praed. pre-
tium non in pecunia numerata, sed in rebus mobi-
libus estimatis soluat, lib. 2. q. 179. n. 1.
Census redimibilis de natura & essentia est vt pretium
numereat, quo deficiente, aut non probato per tes-
tes, contractus in totum corruit, & redditus decur-
si soluti in sortem Principalem computandi sunt;
ibi, nu. 6.
Census contractus quando nullus est ex alia causa,
idem seruator, ib. nu. 7.
Census annuus an constitui possit super aliqua re fru-
ctifera, quae non valeat tantum fructum quotannis
praestare deductis laboribus & expensis, quanta est
pensio a censuario soluenda? lib. 2. q. 177. nu. 1. cum
sequen.
Census annuus constitui potest solum super obliga-
tione personali, absq; generali incerta, speciali, vel
certa bonorum, vel rerum assignatione & hypo-
theca, ibi, n. 1. sed in contractu est communis sen-
tentia doctorum, vt ib. num. 7. & ideo re premita &
extincta, adhuc manet obligatio personalis ad an-
nuum redditus solutionem, ibid. n. 3. Sed contrarium
hodie decidit in motu proprio Pij V. vt in dict.
num. 7.
Cessante paupertate, debet cessare priuilegium ob il-
lam concessum, lib. 1. q. 148. nu. 44. & 45.
Cessante causa priuilegij, cessat priuilegium, eadem
q. nu. 35.
Clerici tenentur iure ciuile & Regio ad contributio-
nem eorum, quae sunt necessaria ad omnium com-
mune vtilitatem, vt sunt refectiones pontium,
fontium, murorum, emtiones terminij, & similia,
deficientibus bonis proprijs conciliorum, lib. 1. q. 3.
num. 1.
Clerici attento iure canonico ad hoc compelli non
possunt per iudices seculares, alias incidunt in poe-
nam excommunicationis, nec ipsi clerici tenentur ali-
quid hoc casu conferre, nisi sponte velint, appro-
bante Episcopo cum clero & vbi laicorum non
suppetunt facultates, item Romano Pontifice prius
consulto. Prima opinio principalis lib. 1. q. 3. nu. 2.
& haec opinio eligitur ab auctore, infra num. 9. nisi
quando ex imminente necessitate, non possit sine
aliorum scandalo, vel periculo haberi prius recur-
sus ad Papam quia tunc sufficit deliberatio Episcopi
copi & clericorum.
Clerici compelli non possunt ad soluendum sifam, vulgo
dicha, pro reparatione fontium, aut pontium &
similium impositam per commune ciuitatis, licet
Papae ad hoc non praecedat, ib. nu. 3. & n. 9. quod
imminente necessitate sufficeret ad hoc consensus?
L 1 3

Episcopi & clericorum, deficientibus propriis conciliis.
 Clerici & omnes generaliter compelluntur vel in quorum vigiliis, ita quod nemo etiam de Ecclesia excusetur ab eo, quod si tanta esset necessitas & periculum, quod si existeret, ut assensus Papae, civitas & populus per inimicos sitantes intraderetur, tunc sufficeret assensus Episcopi & clericorum, lib. 1. q. 1. num. 4.
 Clerici iure etiam Canonico tenentur ad contributionem supradictorum, ad idque compelli possunt per iudices & potestates seculares, prae maxime stante necessitate, & aeterna consuetudine, etiam inconsulto Romano Pontifice: secunda opinio principalis, lib. 1. q. 1. num. 5. eligitor prima opinio cum limitatione, de qua ibi.
 Clericorum contributio ad supradicta non relinquatur libertate voluntati Episcopi & clericorum, sed ad arbitrium boni viri referatur, lib. 1. q. 1. num. 7. quod si hi in casu necessitatis & utilitatis communis noluerint contribuere pro suis, potest ab Episcopo appellari tanquam male arbitrate ad suam superiorum, qui illos coget ad contribuendum in praedicto casu, ibi, num. 8.
 Clerici & Ecclesiae possunt excitari & requiri per Regem & potestates seculares, ut contribuant in supradictis necessitatibus, & utilitatibus publicis & communibus, non tamen cogi, nisi per eorundem iudicem competentem, lib. 1. q. 1. num. 7.
 Clericus & laicus si simul delinquant, an uterque debeat conveniri coram iudice Ecclesiastico, nec-ne? lib. 1. q. 6. per totam.
 Clericus & laicus si sint simul obligati, laicus occasione clericum coram Episcopo convenitur, lib. 1. q. 6. num. 3. sed non servatur in praedicta, ut ibi, num. 10.
 Clericus primae conditionis, vel in minoribus ordinibus constitutus, habens beneficium Ecclesiasticum, non tamen de seorsum habitum vel tonituram clericalem, an gaudere debeat privilegio fori in criminalibus? deciditur affirmatively, lib. 1. q. 7. n. 1.
 Clerici primae conditionis, vel alius in minoribus ordinibus constituti non conjugati, liberi an sint aequi immunes ab omnibus subsidii, censibus & tributis indistinctis, seu gabelis, lib. 1. q. 8. per totam.
 Clerici recipientes decimas tenentur solvere Summo Pontifici decimam earum, lib. 1. q. 18. n. 13.
 Clericus succumbens coram iudice laico, potest per eundem condemnari in expensis, lib. 1. q. 11. num. 20. num. 4.
 Clericus, qui accusatus apud iudicem laicum omisit visum ad sententiam vel ipsius executionem opponere declinatoriam fore executionem, merito est in expensis condemnandus, lib. 1. q. 20. n. 5.
 Clericus falsum deponens coram iudice seculari, an possit ab eo puniri, lib. 1. q. 24. n. 1. & per totam questionem.
 Clericus suspectus de fuga potest capere creditore sine metu excommunicationis, lib. 1. q. 82. n. 2.
 Clericus heres clericum, non tenetur servare solemnitatem statuti laicorum requirentis inhibitionem, lib. 1. q. 49. num. 6.
 Clericus iure communi attentio potest alienare patrimonium, ad cuius titulum ordinatus est, secus vero attentio sacro Concilio, Trid. lib. 2. q. 65. n. 8.
 Clericus alienans patrimonium ad cuius titulum ordinatus est sine licentia Episcopi, non remanet suspensus, aduersus Med. ibi, num. 9.
 Clericus in minoribus constitutus habens beneficium Ecclesiasticum, an attentio presenti statu possit matrimonium contrahere? lib. 2. q. 104. n. 2. & 3.

Clerici in sacris an possint libere & secure testari, eis que succedatur ex testamento, & ab intestato, tunc conscientia absque peccato mortali, stante consuetudine immemoriali Hispaniae, Regia approbata, etiam si bona intuitu Ecclesiae acquisita in pios versus non relinquunt, sed potius in profanos, nempe consanguineis, vel aliis diuitibus, nec-ne, lib. 2. q. 114. num. 1.
 Clerici fructus beneficiorum suorum proprios efficiunt, ut de eis eo modo, quo de bonis patrimonialibus disponere possint, & in eorum abusu, non contra libertatem sed misericordie peccant, quo fit, ut ad restitutionem male expensorum non teneantur secundum opinionem, sed secundum veriore & ceterum clericum male expendendo praedicti redditus, peccant mortaliter, sed ad restitutionem minime tenentur, lib. 2. q. 114. n. 4. & n. 14. ad finem, non enim sunt domini eorundem, sed administratores & fideles dispendiosos, ut in nu. 13. quamvis secundum opinionem Archid. & aliorum communem, etiam clericum male expendentes, peccant mortaliter, & ad restitutionem teneantur, ut in n. 9. & sequen.
 Clericos omnes testantes esse damnari, non solum est datum, sed & reuerentium & falsum, secundum Sarmient. contra Aluar. Pelagib. n. 5.
 Clericus fructus sui beneficii convertens in usus inhonestos luxurians, accepta luxuria pro omni luxu, siue illicita concupiscentia, si ex illis esset magnus, absque dubio peccaret mortaliter, lib. 2. q. 114. num. 15.
 Clerici relinquendo in suis ultimis dispositionibus vniuersaliter omnia bona sua in profanos usus, obliuioni operum piorum, non sunt securi, ibid. num. 17.
 Clericus consentiens scripturae donationis simulatae sibi factae, tenetur in foro animae ad restituendum fructus, vel eius nomine collectori quemadmodum Principalis dominus, sed solutio vnius alteri ad restitutionem liberatur, lib. 2. q. 112. n. 8.
 Clericus potest retrahere a laico rem auitam, vel patrimonialem, cui fuit distracta, lib. 2. q. 156. n. 2.
 Clerico vendente rem patrimonialem vel auitam laico, habet etiam locus retractus, ibi, num. 3.
 Clericus a quo res retrahitur, conueniens est coram iudice suo Ecclesiastico, ibi, num. 6.
 Credulitas quilibet excusat a dolo, & bona fides potest causari etiam ex iniuriis & temerariis causis, lib. 1. q. 81. num. 5.
 Creditor annuorum reddituum, an compelli possit inuitus bona immobilia estimata in solutum accipere, tam pro sorte principali, quam pro redditibus, decursis & decurrentibus, usque ad realem dationem in solutum, praecedentibus requisitis a iure, q. 148. lib. 1. num. 2. & nu. 5. cum seq. per totam questionem, precipue n. 14. & 15. & 30. & quod sit tenendum, num. 8. cum sequen.
 Creditor quis dici potest conditione pendente, quo ad quaedam, vel spei debitor, non tamen proprie & absolute, multoque minus ad gaudendum privilegii quam verus ac assiduis debitoribus, dantur, adeo ut per defectum conditionis non dicatur quis liberari, sed nunquam fuisse debitor, q. 148. lib. 1. n. 25.
 Creditor tenetur accipere solutionem a tertio sibi oblatam, sed an in redimendo causam locum habeat, eadem qu. nu. 27.
 Creditor annuorum reddituum tenetur prius in bonis maioribus executionem facere, quam in ceteris bonis experti quod ei debetur, propter specialis hypothecae naturam, eadem quaestione, numero 46. & 47.

Creditorum condemnati diffinitio, hoc est, per executoriam sententiam, ut accipiant bona immobilia aestimata in solutum pro debitis suis, iuxta decisio. auctoritate hoc nisi debitor, C. de solut. an possit omnia haec executoria, conuenire conreum debendi, vel fideiussorem pro eodem debito, eadem qu. nu. 57. & numer. 13. cum sequen. est optima quaestio, deciditur pars affirmatiua, numero 63. limitatur numero 64. & 65. & ampliatur praedicta limitato numero 66. & 67.
 Creditor qui condemnauit vnum ex reis delicti, potest nihilominus alios coartare debendi, vel fideiussorem condemnare, eadem quaestio. nu. 60. & 61. quod per solam petitionem etiam secuta condemnatione contra vnum ex pleribus reis debendi porrectam alij non liberatur, sed necessarium esse solutionem integri debiti, & numer. 62. casus singularis ex praedictis deciditur.
 Creditor quando mandato iudicis cepit debitorem, & postea regium ipsius debitorem eum custodiuit in domo sua, ne cum alijs editoribus interdicere, an sit cancer priuatus? deciditur negative, lib. 1. q. 83. num. 1.
 Creditor plus debito petens, quando liberetur ab expensarum penam, lib. 1. q. 129. num. 3.
 Citandus ad vltimam pignorum venditionem, vulgo para venate, ut experiri debeat in tota ciuitate vel provincia, vel satis fit, quod in sua domo tantum quaeratur, lib. 1. q. 133. per totam.
 Citatio ad domum ita demum sufficit, si non possit haberi copia personae citandae, ibi, num. 2. & num. 3. & 4. ponitur forma commissionis citandi quem in personam, & in eius defectum ad domum, & quo modo hoc intelligatur.
 Citandus ubi perquiri debeat iure communi, ad hoc, vi non reperitur in domum citari possit, ibidem numero 4.
 Citandus quod tantum conquiri debeat in sua domo, ad hoc, ut non reperitur, in domum possit citari, ibid. num. 6.
 Citatio, sine ramate, si fiat directo ad domum nulla diligentia adhibita, ut fieret in persona, sufficiens erit si postea ipse debitor, vel eius procurator se opponat & aliquam exceptionem alleget, ibi, n. 11.
 Citatio nulla reconualidatur per spontaneam comparitionem, ibi, n. 12.
 Citatus ad audiendam sententiam ad certum expressum diem, si compareat eodem die sententia iam lata, iudice adhuc secundo pro tribunali, bene audietur appellans, etiam si sit verus contumax, alias secus, nisi sententia lata fuerit post illum diem, lib. 1. q. 105. num. 1. in fin. & numer. 2. quod non est necessarium, hoc casu petere restitutionem ad appellandum.
 Clientuli lite pendente presumuntur omnia velle dare propter timorem litis, sicut infimus propter timorem mortis, lib. 1. q. 31. num. 2.
 Coactus non dicitur facere ille, cui iudex iubet, nisi resistat iubenti, & dicat se non teneri hoc facere, lib. 1. q. 81. num. 13.
 Colonus soluere debet decimum totius acerui, dominus vero ex censu vel tributo sibi a colono soluto ex illo aeterno, lib. 1. q. 18. num. 17.
 Colonus cui ab alio sit molestus, ut in detrimentum sui domini exigat, tenetur eidem id denunciare, lib. 1. q. 13. num. 19.
 Colonus excusatur, ne soluat pensionem, cum e domo recessit nulla facta denuntiatione domino, praeterquam in casu speciali, litem quaeritur, & exercitum, ff. locati, ibid. n. 10.

Commissarius intra quod tempus teneatur eligere & meliorare quem vel quos eligere & meliorare debet, libro 2. quaestio. 43. numer. 1. & nu. 2. referuntur opiniones, & numer. 3. distinctione resoluatur quaestio.
 Communis populi consuetudo est, quae praetium rebus imponit, lib. 2. q. 180. n. 13.
 Comparans triticum carius quam II. Regis taxatur, non potest dist. pretio alij vendere, lib. 2. quaest. 180. num. 54.
 Compulsio & metus iudicis satis probatur, cum quis exactus praecipuum penale ostendit, &c. lib. 1. q. 113. num. 8.
 Concilium ciuitatis vel villae potest diuites oppidanos compellere ut sibi pecunias mutent pro emendo triticum tempore necessitatis, deficientibus facultatibus aeriarij publici eiusdem Concilij, lib. 2. q. 180. num. 26.
 Concessa villa vel castro simpliciter quamuis iure communi censentur etiam concessa iurisdictione & territorium, iure tamen Regio contrarium est dispositum, lib. 2. q. 51. n. 1.
 Concilium ciuitatis potest compellere diuites oppidanos sibi mutare pecunias pro emendo triticum, lib. 2. q. 180. num. 15.
 Condemnatus in absentia & captus inuitus post annum an audiatur volens probare suam innocentiam? quod audiatur, tam quoad penas corporales, quam pecuniarias, lib. 1. num. 1. quaestio. 75. & nu. 2. de praes. apud iudices criminales Pincianae curiae circa hoc.
 Condemnatus ad mortem ante realem exsequutionem sententiae sicut hodie habet testamenti factio-nem actiuam, ita & passiuam, lib. 1. q. 18. n. 1.
 Condemnatus ad mortem in testamento vel codicillis potest maioratum instituire, vel meliorationem facere in ea solum parte, quae sisco ad iudicandam non est, nisi ante mortem id reuocet, lib. 2. quaest. 36. num. 4.
 Condicio debet impleri in specifica forma, lib. 1. q. 33. num. 4.
 Conductor Regiorum tributorum, vel gabellarum, vel fisci administratore approbans censetur fideiussor, lib. 1. q. 132. n. 9.
 Confessio facta eiusdem iuris ac vigoris est, ac si fuisset vera, lib. 1. q. 46. nu. 91. & n. 6. quomodo hoc intelligatur.
 Confessus victus ob non contestatam litem infra nouem dies an admittatur appellans, lib. 1. q. 10. per totam, resoluitur affirmatiue.
 Confessio idem operatur quod instrumentum publicum factum in contractibus, lib. 1. q. 124. n. 9.
 Confessio haec in iudicio facta, confitetur me promississe centum, vel quid aliud, sed tamen solui vel adimpleui, vel factum est, in hi pactum de non petendo, an sit clara, ita quod statim mereatur exsequutionem, nec-ne? lib. 1. q. 126. nu. 1.
 Confessio facta praecedente libello, & ordinario processu, cum desideret post se sententiam, non habet executionem paratam, nisi ex sententia transacta rem iudicatam, lib. 1. q. 116. nu. 4.
 Confessio facta coram iudice incompetenti non mereatur exsequutionem, ibi, nu. 5.
 Confessio vxoris sola non sufficit ad probandum quod pretium vel debitum est conuersum in vtilitatem eius, nisi aperte probetur, lib. 2. q. 19. n. 2.
 Confessio sola inter prohibitos donare non valet neque probat, lib. 2. q. 29. n. 3.
 Confugiens ad Ecclesiam, cuiuscumque conditionis sit, gaudere debet Ecclesiae immunitate, & quantum

I N D E X.

cuq; graua delicta perpetraverit, non est violentus ab Ecclesia extrahendus, nisi publicus latro sit, vel nequam depopulator agrorum, lib. 1. quæst. 1. num. 7.

Coniux superflus an amittat lectum quotidianum, si transeat ad secundas nuptias, lib. 2. q. 95. nu. 1. & per totam quæst.

Coniux superflus transiens ad secundas nuptias, diuidere tenetur lectum quotidianum cum heredibus prædefuncti, ib. nu. 15.

Coniux non amittit lucrum legale per transitum ad secundas nuptias, ib. nu. 12.

Consanguinei nati ex damnato coitu an sibi inuicem succedant, lib. 2. q. 104. nu. 3.

Consanguinei clericorum legitimi & naturales ex parte patris non succedunt filiis clericorum, ib. nu. 4.

Consanguineus meus non potest retrahere annum censum quem constituit ego nouiter super re mea, lib. 2. q. 146. nu. 4.

Consanguineus retrahens si sit heres venditoris, an sit audiendus, lib. 2. q. 149. n. 1.

Consanguineus proximior an possit retrahere rem remotiori consanguineo venditam, lib. 2. quæst. 150. num. 1.

Consanguinei siue agnati proximiores possunt reuocare ab agnato remotiore fundum paternum in eundem à Vasso alienatum, nisi præd. alienationi consenserint, ac si in profus extraneum alienatum fuisset, ib. nu. 4.

Consanguinei eiusdem gradus admittuntur ad retractum pro æqualibus partibus viriliter re vendita vni ex multis consanguineis proximioribus, lib. 2. 151. num. 1.

Consanguineus an possit statim venditione conditionali celebrata rem venditam retrahere non expectata conditionis existentia, lib. 2. q. 153. nu. 4. quod possit.

Consanguineus retrahens an adimpleat offerendo & consignando in iudicio realiter pretium, & faciendum id deponi apud idoneam personam, & postea citare emptorem, eundemque intimare: an vero teneatur pretium offerre, consignareque prius emptori, eumque requirere, vt recipiat, & in eius defectum petere à iudice quod deponatur, &c., lib. 2. qu. 150. nu. 1. cum seq. per totam qu.

Consanguineus etiam si velit, an possit omnes res simul venditas vnicò pretio, patrimoniale, scilicet & non patrimoniale, retrahere, sed tantum patrimoniale, vel auitam, lib. 1. q. 162. n. 2.

Consanguineus hoc casu sufficit quod in termino nouem dierum offerat & consignet quantitatem pecunie quam voluerit, & pro ampliori quantitate liquidanda offerat cum effectu fideiussorem idoneum, ibid. num. 3.

Consignare vulgo pro deponere accipimus, quam frequentissime sint diuersa, lib. 2. q. 160. nu. 2.

Consignare & deponere non est soluere, ib. nu. 3.

Consignatio & depositio pecunie nihil prodest, nisi prius oblata fuerit ei, cum solui debet, ib. nu. 5.

Consuetudo, vt decimæ prædiales sint personales, est valida, lib. 1. q. 17. n. 5.

Consuetudo soluendi decimam, hoc est, vt dominus fundi soluat parochie suæ decimam pensionis stamenti à colono sibi soluat ex ærario decimato, an sit valida, lib. 1. q. 19. per totam cum sequentibus, resoluatur affirmatiue.

Consuetudo in decimis soluendis consideranda & attendenda est, nedum in decimis personalibus, sed etiam in prædialibus, ib. nu. 3.

Consuetudo communis populi est, quæ pretium rebus

imponit. quod absque noua causa excedi non potest, lib. 2. q. 180. n. 13.

Consuetudini (dubio inter doct. iure versanti) statim est, licet in tali dubio communis opinio esset pro tera parte, lib. 2. q. 114. n. 8.

Consuetudo generalis testandi in fauorem clericorum introducta, non est valida, secundum communem, ibidem, nu. 10. & nu. 11. in id expenditur, q. 1. in decreto de reformat. sess. 25. sacri Concil. Triden. & num. 12. intelligitur lex Regia, fin. titul. 8. lib. 5. Nouæ Collect. Reg. ne oblit prædict. communi sententia.

Consuetudo testandi clericos de redditibus suorum beneficiorum onerosa & noctius Ecclesie, quia forte indigeat refectione, ornamentis, vel vigeret alia necessitas, non redditur securus eisdem, sed ex eorum bonis pars necessaria Ecclesie pro prædictis necessitatibus subueniendis applicari debet, & auferri ab heredibus, ib. nu. 18.

Contractus permutationis rescinditur ratione fraudis, etiam si dolus non ex proposito, seu re ipsa interuenit, lib. 2. q. 81. n. 6.

Consuetudo quia indotum est, quod fructus beneficij vacantis per aliquod tempus ad defunctum pertineant valeat, ib. nu. 3. & num. 14. an etiam valida sit, quod de illis possit testari?

Conueniri qui non potest ultra quam facere potest, non potest capi, nec carcerari, lib. 2. quæst. 26. numero 3.

Conuictio pecunia data, qua aliquis volenti pecuniam trahere. promittit eam saluam fore, aut suo periculo perituram, valida est, lib. 2. q. 142. n. 2.

Contumax in non contestando litem infra nouem dies, habetur pro confessio, lib. 1. q. 46. & an requiratur ad hoc accusatio contumacie, quæst. 47. per totam.

Contumax minor in non contestando litem infra nouem dies, Regia, & sic habitus pro confessio, an resiliatur in integrum aduersus lapsum temporis, & læsionem ex eo causatam, lib. 1. q. 4. n. 1.

Contumax pronuntiatas pro confessio admittitur contra sententiam cum nouis probationibus, lib. 1. q. 49. num. 4.

Contumax in non contestando litem, non habetur pro confessio, vbi mandatum actoris non est exhibitum, & in iudicio productum, lib. 1. q. 49. n. 8.

Contumax plerumque in usu forensi obseruatum non est vt non appellet, lib. 1. q. 105. n. 3.

Contractus factus à muliere sine licentia viri, ipsi tamen virilis, bene valet & tenet, lib. 2. q. 22. nu. 11.

Contractus gestus ab vxore sine licentia viri, si sit eide præiudicialis, poterit altera pars opponere nullitatem ipsius, lib. 2. q. 22. n. 15.

Contractus, quo diues habens domum reddentem quotannis quinque tantum, cum vendit pro centum pauperi non habet vnde pretium soluat, constituit tamen censum annum pro illo pretio super eadem domo addita personali obligatione, validus est, dummodo iustum pretium anni redditus accedat, & in æstimatione domus iniquitas absit, lib. 2. q. 172. n. 4.

Controversia si adit inter Ecclesiasticum & secularem iudicem super aliqua persona vel causa, cognitio ad Ecclesiasticum pertinet tanquam ad digniorum, lib. 1. q. 6. n. 2.

Coronatus declinans iurisdictionem secularem, amittit Regias concessionem, quando id fecerit malitiose, vt in casu non permisso, lib. 1. quæstio. 10. num. 1. & 2. cum sequentibus, sed erit cautela in proposito, ne id contingat, nepe, vt iudex Ecclesiasticus ex officio suo,

I N D E X.

suo, non ad instantiam partis petat remissionem causæ, ibid. n. 3. & an requiratur sententia diffinitiva ad hoc, vt procedat quod prius est dictum, qu. n. num. 1.

Coronati declinantes iudices seculares arma deferre non possunt, & an ad hoc requiratur sententia super dict. declaratoria, vel sufficiat tantum declinatio, lib. 1. q. 1. infr. nu. 1.

D

Damna & lucra constante matrimonio proueniunt, debent esse communia inter virum & vxorem, lib. 2. q. 128. nu. 2.

Datio patrimonij ad sacros ordines suscipiendos fit ob alimenta, quæ pater filio prestare tenetur, & ideo valet ab initio, nec eget morte patris ad ipsius confirmationem, lib. 2. q. 65. nu. 6.

Datum præsumitur potius ex causa, quæ minorem iactationem continet, quam ex alia, lib. 2. quæst. 63. num. 4.

Datum vel donatum à patre filio in titulum patrimonij, vt sacros ordines suscipiat, an imputetur ei in legitimum, vel in eo censeatur melioratus in tertio & quinto, lib. 2. qu. 65. num. 1. & sequent. prius eligitur.

Datum à patre filio ad sacros ordines suscipiendos, non imputatur in legitimum filio, quando hoc expressit pater, vel in eo constat sufficienter de sua voluntate, quod illud habeat meliorationis iure, lib. 2. qu. 65. nu. 13.

Data ambalstatoribus, ipsis solis quærentur, lib. 2. qu. 120. nu. 5.

Debitores ex causa ciuili ad Ecclesiam confugiens, possunt iure Regio ab ea extrahi præcedentibus quibusdam diligentibus, de quibus hic, lib. 1. quæst. 1. num. 1.

Debitor ad Ecclesiam confugiens, potest ab ea extrahi ad exhibendum debitori seruitium, quod ei attemptata consuetudine antiquorum Regnorum pro debito tenetur prestare, præstita tamen quadam securitate de immunitate suæ personæ, ibid. nu. 2. sed contra nu. 10. & 11. sed assignatur vera concordia inter prædict. opinionem, ib. nu. 13.

Debitor quotiescunque potest capi pro debito, extrahi potest ab Ecclesia, secundum quorundam opinionem, q. 1. nu. 5.

Debitor ex causa ciuili per instrumentum publicum, vel aliud habens paratam exsequutionem de iure nostro Regio, potest capi personaliter & in carcerari, si fideiussorem vulgo, *Ascho de sane amiento*, non præstiterit: idem in obligato, quocunque modo, si subsistente suspitione, vel causa de nouo contra eum non fatidat, ib. nu. 6.

Debitor ex causa ciuili confugiens ad Ecclesiam, non abscondens, neq; a portans se cum bona in fraudem creditorem, gaudet immunitate Ecclesie, & ab ea extrahi non potest. Ceteri vero debitores, qui cum bonis suis fugiunt ad Ecclesiam in fraudem creditorum, non gaudent immunitate ipsius, sed extrahi ab ea possunt, ib. n. 13. cum sequent. & hoc frequentius in Regali Cancellaria Pinciana seruatur, ibidem nu. 19.

Debitor qui compellitur mandato iudicis iniusto alteri soluere, quam euidet, non liberatur, & compulsus hoc casu debet adhibere omnem diligentiam suam quam possit, ne illi soluat, vt liberetur, lib. 1. q. 81. nu. 10. vt 11.

Debitor qui compellitur iussu Magistratus alteri soluere, non tenetur prius subire carceres vel cruciatum, sed agat quicquid honeste licet, vt non soluat, salute sua salua, lib. 1. q. 81. nu. 12.

Debitor qui iurauit soluere intra certum diem creditori, si iudex præcepit eidem sub poena ne soluat, excusatur, si appeller, ibidem, num. 14. & nu. 16. ponitur consilium saluiferum in fauorem debitoris in prædict. specie.

Debitor fugitiuus vel suspectus de fuga, an possit impune capi à suo creditore, artental. 5. tit. 5. tit. 1. lib. 4. Nouæ Collect. Reg. deciditur affirmatiue, lib. 1. qu. 82. num. 1. dummodo intra terminum 24. horarum debitor captus suo iudici competenti producat, ibid. nu. 3.

Debitor Principalis census, vel annuarum præstationum, est præscriptus decennio pensiones decursas ante ipsum decennium, postea tamen decursas, neq; in posterum decurrendas, minime præscribit, quia non præscriptur d. tempore censum ipsum, hoc est, contractum census, lib. 1. q. 90. nu. 4.

Debitum transacto decennio potest peti via ordinaria actione personali, vt que ad alios 10. annos, quia durat viginti annis, ib. nu. 5.

Debitor cui post moram sit sequesterum, est in culpa: vnde nocere sibi debet sua mora, non vero creditori, lib. 1. q. 113. n. 2.

Debitor cui ante moram sit sequesterum, tenetur resistere, & facere quicquid ei sit possibile, ne fieret dictum sequesterum, ib. nu. 2. & 15.

Debitori cui iubetur per iudicem, vt altari soluat vel restituat, cautum erit, vt cum eodem præcepto requiratur suum creditorem, ib. nu. 4.

Debitor morosus si erat infra tempus purgandi moram, quando fuit exactus iussu iudicis, liberatur, ib. num. 10.

Debitor morosus exactus ob culpam sui creditoris liberatur, ib. nu. 11. & 12.

Debitor exactus ab eo, cui ex obligatione tenebatur creditor, liberatur, ib. nu. 13.

Debitor intelligitur exactus per creditoris iniuriam, quando factum est proclama, vt omnes debitores illius soluant, ib. nu. 14.

Debitor exactus ab alio quam à creditore, quam diligentiam debeat adhibere, vt iure dici possit excusatus, relinquatur arbitrio iudicis, ib. nu. 16.

Debitor personaliter est citandus ad recognitionem cautionis faciendam, nisi fraude & dolo hanc effugiat citationem, lib. 1. q. 121. n. 2.

Debitores sicut in vinculis detinendi sunt donec reuera debitum fiscale exsoluerint, nec relaxandi sunt, etiam si idoneos fideiussores de sane amiento præstiterint: in aliis vero debitoribus priuato. um securus est, lib. 2. q. 23. n. 2.

Debita debent solui, vt sunt promissa, nisi debitor pecunia careat, & rerum suarum emptorem non inueniat, quod procedit etiam in debito dotis, qu. 148. lib. 1. nu. 1. & 3. & sic ampliatur in debito dotis beneficium arch. hoc nisi C. de solut. nu. 19.

Debitor is est & intelligitur, à quo iniusto exigi pecunia potest, & per contrarium ille creditor est, qui alienam fidem securus mox est recepturus, quique actionem habet nulla exceptione illidibilem.

Debitum sortis Principalis census reducit ad actuale obligationem ob concursum creditorum in fauorem creditorum, & ideo non debet in eorum odium retorqueri, eadem quæstio. numer. 29. & 30. & 38.

Debitor speciei, si eam habet, vel facilius comparare eam possit, compellendus est præcisè ad eam in diuiduo soluendam, nec potest pro ea alia bona estimata in solutum offerre, eadem quæstio, numero 32.

Debitor non admittitur offerendo æstimationem pro

I N D E X.

vino aut frumento debito, nec farinam pro frumento debito. eadem q. n. 33. & 34. & 30
 Debitor ad hoc vt liberetur ab usuris, quæ requiratur, & debeat facere, eadem q. n. 37
 Debitor contra constantem matrimonio sunt solvenda ex bonis eodem matrimonio durante acquisitionis, lib. 2 q. 128 n. 2
 Debitor quantitatis ratione certæ speciei, quæ si extiterit, invito creditori à debitore tradi potest loco illius quantitatis, perempta ea specie liberatur omnino, lib. 2 q. 136 n. 2
 Debitor liquidæ & securæ maioris quantitatis, minori emi non possunt sub pena peccati & restitutionis, lib. 2 q. 175 n. 3
 Debitor quantitatis pecuniæ, vel in ea condonatus, an possit eam offerre in minutissima moneta, publica tamen, & à Rege approbata, lib. 2. qu. 179. num. 1 & nu. 2 hoc limitatur, si debitor sit obligatus solvere in certa specie, nempe ducatorum in auro, vel argenteorum in argento, nam tunc conventio partium servanda erit, neque consuetudo, quæ asserit esse in contrarium, talis est, sed potius oppositum servatur, & nu. 3 limitatur etiam stare legitima consuetudine, vt creditor compelli non possit recipere in minuta moneta, nisi certam partem debiti, quia tunc consuetudo est servanda.
 Decedens ab intestato, nullo dato commissario ad testandum, an proximior successor ab intestato veniens, teneatur quinam partem bonorum defuncti pro anima eius distribuere, & sic an hoc casu habeat locum dispositio l. 36. Tauri quod non, lib. 2. q. 26 n. 1
 Decessisse presumitur quis in dubio ab intestato, dum aliud non probatur, lib. 2. q. 112 n. 6
 Decimæ, quæ vulgo tertias vocantur, competunt Regibus Hispaniæ iusto titulo, nempe ex privilegio & concessione Summi Pontificis, lib. 1. qu. 14. nu. 1 easque in laicos alienare possunt, ibidem, nu. 2 & cognoscit iudex secularis de his retriis quomodoque causa tractetur, siue de iure harum decimarum, siue de factis, ib. nu. 4 & aduersus laicum infestatam de decimis currit prescriptio, ibi n. 3 & licet laici in quietentur coram iudicibus Ecclesiasticis super suis decimis sic infestatam ante Conc. Lateranense, solent impetrare literas Regias ad inhibendum præd. iudicibus, & c. ibi. nu. 5
 Decimæ alias possessæ, si dubitetur, an titulo feudi concessæ fuerint ante Concil. Lateran. vel post, an probata immemorialis temporis earum possessione, presumantur concessæ ante ipsum Concilium, lib. 1 q. 16 n. 1. & 2
 Decimas laici prescribere non possunt, etiam per tantum tempus, cuius memoria in contrarium non extat, & quomodo hoc intelligatur, ib.
 Decimæ prædiales regulariter illi sunt Ecclesiæ tributandæ, in cuius territorio prædia sunt sita, lib. 1 q. 17 n. 2
 Decimæ prædiales si iuxta consuetudinem personales sint, ita vt pertineant ad Ecclesiam vbi parochiani diuina audiunt, Sacramentaque recipiunt, an existente paupere parochia illius parochiæ in cuius territorio fructus sunt collecti, vel Ecclesia ipsa egesta & ornamento carente, possint aliquam partem illarum decimarum petere pro sui sustentatione, libro 1. quæstio. 17 numero 2. cum sequentibus.
 Decimas qui prescripserit vel curam contra principalem curatum, teneatur ad congruam portionem, lib. 1. q. 17 nu. 4
 Decimæ personales soluantur atque redduntur Ecclesiis illis in quibus decimantes percipiunt sacramenta, lib. 1. q. 17 nu. 9.
 Decimæ personales non debentur primo curato si quis mutauerit domicilium, sed secundo si ibi audiat diuina officia & recipiat Sacramenta, lib. 1. quæst. 18. num. 10
 Decima an debeatur ex pensione à colono domino fundi soluta ex acervo decimato, contraria quæ lib. 1 q. 18 nu. 1 cum seq.
 Decimis in exigendis ne fiat nouitas iuste lege Regia prohibitum est, ib. nu. 2
 Decima proprie dicitur vna pars ex decem: reddecima vero alia secunda decima, & ideo reddecima est odiosa, apud populum male audit, lib. 1 q. 18 n. 3
 Decima non debetur ex acervo frumenti iam decimato, ib. nu. 4
 Decimam iure communi soluere tenentur Domini molendinorum ex redditibus ipsorum, lib. 1. quæst. 18 nu. 9
 Decima solui debet ex donatione vel legato, etiam si donatore, vel legante fuerint prius præd. bona decimata, lib. 1 q. 18 nu. 10
 Decimæ duæ solui possunt & debent ex vna eademque die, si tamen respectibus, vt in exemplo hic posito, ib. nu. 11
 Decimam duplicem soluere tenentur donatarius, cui dominus fundi gratiose concessit herbam depascendam vnam ex herba alteram aut fetu pecoris, ibid. nu. 12
 Decimam tenentur soluere clerici Summo Pontifici recipientes decimas, lib. 1 q. nu. 13
 Decima debetur ex emtione domus & ex precio locationis ipsius, ib. nu. 14
 Decimam quilibet soluere tenentur ex omni quod sibi dominus dederit: ib. nu. 15
 Decima debita à colono est prædialis, à Domino vero soluenda est personalis siue mixta, lib. 1. quæst. 18 num. 16
 Decimam totius acervi colonus soluere debet, dominus vero ex censu vel tributo sibi à colono soluto ex illo acervo, ib. n. 17
 Decima executionis non debetur si debitor, cui fuit facta exsecutio pro debito, illud soluat intra diem naturalem ab hora qua fuit facta exsecutio præfacta numerandum, lib. 1. n. 33 nu. 1 & an sufficiat ad euitandam decimam alia satisfactio præter realem solutionem in pecunia numerata, nempe verbalis: *Que el acredor diga dentro de veyni quatro horas que se va por contento y pagado*, quamuis pecuniam neque aliam rem acceperit, ib. nu. 2
 Decima exsecutionis potest exigi prorogato termino solutionis, vel dilatione concessa à creditore post factam exsecutionem, lib. 1 q. 127. n. 1
 Decima an debeatur executori, quando exsecutio pronunciat nulla ex inutilitate contractus, vel quia non merebatur exsecutionem, lib. 1. qu. 126 nu. 1 cum seq. resoluitur negatiue.
 Decuriones adiuncti ordinario recutato sententiam ordinarij ordinariam que habent potestatem in illa causa, lib. 1. q. 94. n. 3. & n. 1 & 3. an vorum duorum Decurionum in hac specie præualeat voto iudicis ordinarij, necne.
 Decuriones de consensu partium, hoc est, si ipse in termino 30. dierum causam concludat, & petant sententiam, possunt ante lapsum dict. termini causam decidere, lib. 1. q. 109 n. 5
 Decurio exercens artem notoriam perdit dignitatem decurionatus, lib. 1 q. 137 n. 11
 Decuriones & Iurati, hoc est, rectores populorum non sunt immunes à contributione tributorum Regi facien-

I N D E X.

facienda, ibid. num. 24 hoc limitatur in decurione, vel rectore qui ab origine est nobilis siue fidalgus, nam ob officium supraddictum non amittit nobilitatem. ib. nu. 25
 Decretum 13 de reformatione sacri Concilij Trident. sess. 22. citatur, lib. 1. quæst. 17. num. 3. & num. 12. intelligitur.
 Defensor alterius comparens in causa, debet eam assumere in eo statu in quo tunc temporis versatur, lib. 1. q. 66. num. 2.
 Deditum commissum in faciêdo grauius solet reputari quam commissum in omitendo, lib. 2. quæst. 1. num. 27.
 Delinquens suscipiens postea ordinem Ecclesiasticum, vel factus religiosus, an possit per iudicem secularem puniri, vel sit remittendus ad Ecclesiasticum. refertur, quorundam Hispanorum sententia tenentium quod à iudice seculari distringi possit, lib. 1. qu. 5. num. 1.
 Delinquens suscipiens postea ordinem Ecclesiasticum absque vlla fraude, liberatur omnino à iurisdictione iudicis secularis, lib. 1. q. 5. nu. 2
 Delinquens suscipiens postea ordinem Ecclesiasticum in fraudem, vt se eximeret à iurisdictione seculari, non liberatur ab ea, sed potest à iudice laico contra eum procedi, ibid. num. 3. & nu. 4. idem in clerico coniugato cum vnica & virgine existente in habitu laicali præuento de aliquibus criminibus per iudicem temporalem, & promittente se presentare in habitu laici, & postea comparere in habitu & tonsura clericis, sicut conclusum in Capella Tholofana, & nu. 5. & 6. ex quibus fraus in proposito præsumatur.
 Delinquentibus simul clerico & laico, an vterque debeat conueniri coram iudice Ecclesiastico, & sic quod laicus reus focij gaudere debeat privilegio fori in criminalibus, nec ne, libro 1. quæstio. 6. per totam.
 Delinquens non potest testari, quoties bona pro crimine confiscantur ipso iure respectu illorum bonorum quæ tunc habebat, secus vero respectu eorum, quæ non veniunt in confiscatione, provt sunt futura, lib. 2. qu. 30. nu. 6.
 Depositarus reddens depositum de mandato iudicis, liberatur, licet pars cuius est non vocetur, & quomodo hoc intelligendum sit, lib. 1. q. 113. n. 9.
 Dicitio, saluo, exceptionem denotat à regula præcedente, lib. 1. q. 3. nu. 13.
 Dicitio, pero, quæ Latine est, sed, aduersatur præcedentibus in iure & in facto, lib. 2. q. 5. n. 2.
 Dico, quamuis, includit sub dispositione casum magis dubium, lib. 2. quæst. 80. nu. 8. & iterum, qu. 85. num. 2.
 Dicitum Dكتورis debet intelligi secundum l. quam allegat, lib. 1. q. 2. nu. 22.
 Dicitæ in præstatione censentur repetita in dispositione, & alia circa hoc adducuntur, lib. 2. q. 159. n. 2.
 Dies venditionis in materia retractus, an computetur in termino nouem dierum concessio à l. huius Regni ad retrahendum, late discutitur: resoluitur non computari, lib. 2. q. 154. cum seq.
 Dies termini non computatur in termino, quando dispositio, quæ tempus statuit, præponit huiusmodi dictiones A. Ab. ex quo terminus statuitur, verbi gratia, à die contractus, ab appellatione, ex die notificationis, quia præd. dictiones sunt separatiuæ & exclusiuæ, lib. 2. q. 154. nu. 2.
 Dies prædicti consensus resignationis non computatur in termino 20. dierum, de quibus in regula de infirmis resignantibus, ib. nu. 3.

Dies termini concessi ad appellandum, & ad probandas exceptiones legitimas in causis exsecutionis, & ad retractum iure sanguinis, non computatur in termino, ibi. num. 4. quod ampliat in materia retractus, siue venditio fiat in publica subhastatione, siue priuatiuè, ib. nu. 5.
 Differentia maxima assignatur circa decisionem auct. hoc si debitor. C. de solut. inter censu & cetera debita, eadem q. nu. 50.
 Dilatio ab vna parte impetrata prodit alteri, etiam si sit concessa minori iure speciali per restitutionem in integrum, lib. 2. qu. 22. nu. 2. Imo impetrans prædict. dilationem, non potest eidem renuntiare in præiudicium aduersarij, ibi. nu. 3. quod procedit, si concedatur prædict. dilatio iure speciali, ibi. n. 4. sed contra nu. 11.
 Disco operiendum non est vnum altare, vt alterum cooperiatur, lib. 1. q. 17. nu. 13.
 Dispositio excludens feminas propter masculos, an & quando de vno casu ad alium, & de persona ad personam extendatur, lib. 2. q. 14. n. 6.
 Dispositio omnis recipit interpretationem à consuetudine, lib. 1. q. 16. nu. 7.
 Dispositum in factis, habet locum in coniugibus constante matrimonio, lib. 2. q. 218. n. 8.
 Diuisionis bonorum partium inter alios praxis consuetu servarij in his Regnis, lib. 2. q. 72. nu. 3
 Diuisionis bonorum mortuo vno ex coniugibus praxis, lib. 2. q. 95. n. 16.
 Diuisio bonorum Ecclesiasticorum in quatuor partes facta, Episcopo vna, clero altera, fabricæ, tertia, ac denique quarta pauperibus addita, quo tempore fieri contigerit, lib. 2. q. 114. n. 7.
 Doctores Magistri, & Licentiatu graduati examine rigoroso præcedenti in vna ex quatuor Vniuersitatibus huiusmodi, nempe Salmanticensi Vallisoler, Complutensi, vel Bononiensi, tamen College existentes, sunt exempti à tributis, lib. 1. q. 11 n. 1.
 Doctores vel Magistratus actu docentes, sunt immunes à muneribus, ib. nu. 2.
 Doctores actu non legentes, non sunt immunes à muneribus, ib. nu. 3.
 Doctores vel alij professores in aliquo studio generali ex approbatis in hoc Regno actu legentes, quamuis gradum non receperint in aliqua prædict. Vniuersitatibus, gaudebunt immunitate non soluendi tributis, lib. 1. qu. 3.
 Dolus dicitur causam contractui bonæ fidei, reddit eum ipso iure nullum, si is, qui dolum passus est, velit, alias non, lib. 2. q. 22. n. 13 potest tamen hoc casu decipiens agere in iudicio, vt deceptus declaret, an velit stare contractui, nec ne, n. 14.
 Dominus fundi & colonus tacite inter se videntur pacisci tempore locationis, vt colonus soluat decimam prius ex toto acervo, & sic quod postea ea solvere dominus non teneatur, hoc tamen pactum nocere non debet Ecclesiæ, cui decima à Domino est soluenda, lib. 1. q. 8. nu. 5.
 Domini molendinorum tenentur iure communi soluere decimam ex redditibus ipsorum, lib. 1. q. 158.
 Dominus augere bona soluenti melius decimas & pro vno centum dat, lib. 1. q. 18. nu. 19.
 Dominus tenetur soluere decimam ex censu, vel tributo à colono soluto, ex acervo iam à colono decimato, lib. 1. q. 8. nu. 17.
 Domini oppidorum presumentur in dubio per extortionem, vim, ac coactionem à subditis exigere præstationes atque impositiones potius, quam per liberalitatem ac voluntatem eorum, lib. 1. q. 92.
 Dominium & possessio bonorum constante matrimo-

nio acquisitionum, an trāse pro sua dimidietate statim in vxorem attento iure Regio ipso iure absque aliqua traditione, lib. 1. q. 18. nu. 1. cum seq.

Dominium in consimili statuto non trāse in vxorem, sed competit actio pro socio ad communicandum, & quid in societate omnium bonorum, ib. n. 7.

Dominium & possessio medietatis bonorum constante matrimonio questorum, licet ipso iure transeat in vxorem, verum est reuocabiler, quia si ipsa velit, poterit pred. lucra renuntiare, ib. nu. 12.

Dominium pred. licet constante matrimonio transeat in vxorem ipso iure, non tamen interim cum effectu acquiratur donec solum sit matrimonium, neque eo constante dominium proprie residet penes vxorem actū, sed habitū, ib. nu. 14.

Dominium hodie in societate omnium bonorum transeat indistincte ipso iure in socium, vt in l. 47. tit. 28. p. 3. de cuius intellectu agit, ib. nu. 5.

Dominium non transeat ex contractu, vel alio actu conditionali, nisi conditione existente, lib. 2. q. 13. nu. 3.

Demus publica, vulgo, *Casa de Ayuntamiento*, dichas, cuius expensis fit, lib. 1. q. 36. nu. 1. vbi quod ex redditibus populorum fit.

Donans alicui rem, vel fundum eo pacto, vt post certam tempus veniat ad Ecclesiam, an possit postea tollere illud pactum maxime cum voluntate primi donatarii, lib. 2. q. 52. nu. 4. & 5.

Donatarius partis bonorum grauat onere soluendi debita pro illa parte aduersus Dec. lib. 2. q. 58. n. 5.

Donatarius omnium bonorum tenetur respondere creditoribus donantis, lib. 2. q. 58. n. 6. & quomodo hoc intelligatur, & procedat infra 145.

Donans omnia bona potest agi contra eum, pro debitis ipsius, quasi non teneat donatio, nisi omnia ere alieno deducto, lib. 2. q. 58. n. 7. quantum ad effectum non videtur esse differentia, nam siue donator vel donatarius teneatur soluere creditoribus, vtroque casu deducitur res alienum, & sic in omnem euentum videntur bona donata, deducto ere alieno, ibidem, nu. 8.

Donans certum annum redditum ex possessionib. suis nominibus earum non editis necesse habet dare fundos medicos eiusdem redditus, vt liberetur, eadem qu. nu. 11 & 51.

Donatio ad hoc vt dicatur ob causam, requiritur vt illa causa habeat in se necessitatem, alias secus, lib. 2. q. 65. nu. 2. sed contra nu. 6.

Donatio que fit filio, vt in matrimonium eat, non dicitur propter nuptias, sed ob causam matrimonij, ibid. nu. 3. sed quomodo hoc intelligatur, ib. numero. 9.

Donatio propter nuptias imputatur in legitimam, ibi. nu. 7.

Donationes paruula facte a parentibus in vita, an teneantur, lib. 2. q. 68. nu. 1. & ibi n. 2. distinguitur inter modicum, excessiuum, & notabile.

Donatio vltra quantitatem permittam tenetur in excessiuum tamen in fructibus, lib. 2. q. 69. n. 3.

Donatio remuneratoria facta vni ex coniugibus constante matrimonio, an alteri, communicetur, lib. 2. q. 119. nu. 1. cum seq.

Donatio remuneratoria non est proprie donatio, ibi. nu. 1.

Donatio remuneratoria facta marito a Rege, vel Principe propter seruicia, salario vel expensis ipsius donatarij impenia, non venit communicanda vxori, fructus tamen eius constante matrimonio communicantur, ib. nu. 3.

Donatio semper presumitur facta ob benemerita pre-

cedentia, & ideo non venit communicanda inter socios, ib. nu. 4.

Donatio facta socio propter societatem, alteri socio non communicatur, ib. nu. 4.

Donatio quando presumatur ob consanguinitatem, lib. 2. q. 63. nu. 5.

Donatio remuneratoria facta marito a Rege vel Principe ob seruicia & benemerita impenia expensis communibus mariti & vxoris, eidem communicatur, ib. nu. 6.

Donata a consanguineis viri sponsae vel vxori, vel e contra, cuius erunt soluto matrimonio: vbi quod in dubio queruntur illi, cuius contemplatione donantur lib. 1. q. 120. nu. 1. cum sequentibus, fallit si constituit donantem vxori intendere principaliter donare viro vel vxori tantum: nam tunc absque dubio illi queruntur, ib. nu. 2. fallit etiam aliis modis, vt ib. nu. 12. cum seqq.

Donata per annum nepoti censentur aduentitia, nec acquiruntur patri, ib. nu. 4.

Donatum socio occasione societatis, cedit ipsi donatario, non vero est communicandum societati, ib. nu. 6.

Donandi potestas nonquam intelligitur data in mandato disponendi de re tanquam propria, ibi. 2. qu. 121. nu. 2.

Donandi potestas non venit in generali & libera administratione, tam a lege, quam ab homine concessa nisi specialiter concedatur, ib. nu. 3.

Donatio vel concessio omnium, vel maioris partis bonorum clerico vel Ecclesiae, vel alias exempto facta, ex quibus donans tributum soluebat, an censetur facta in fraudem fisci, ac proinde non valeat, lib. 2. q. 132. nu. 1. cum sequentibus. & n. 6. resolutio cum distinctione, constituitur, & n. 7. quod fraudis coniectura est in proposito, ideo minus idoneum inueniri donantem vel cedentem ad soluenda tributa.

Donatio remuneratoria fieri potest inter iudicem & subditos, lib. 2. q. 18. nu. 3.

Dos quando relicta est puella pauperi in testamento, potest ipsa eam petere coram iudice Ecclesiastico absque metu penae l. Regiae, 10. tit. 1. lib. 4. Nou. Collect. lib. 1. qu. 44. nu. 10.

Dotis causa est mixti fori, lib. 1. q. 44. n. 6 & n. 9. quomodo hoc intelligatur.

Dotis causa tunc dicitur est pia, quando relinquitur pauperi, alias secus, lib. 1. q. 44. nu. 8.

Dotis datio, & donatio propter nuptias, aliaque donationes ob causam prius computantur in legitima, excessus vero in tertio & quinto, lib. 2. q. 65. n. 2.

E

Ecclesia vel Basilica, quando indiget reparatione, vnde restitui debeat, lib. 1. q. 7. nu. 14 & nu. 15. in id expenditur decretum, 7 de reformat. sacri Conc. Trid. sess. 21.

Ecclesia vel minor omittens allegare exceptionem dilatoriam, vel fori declinatoriam ante litis contestationem, an possit in integrum restitui aduersus id nocumentum, lib. 1. qu. 52. nu. 3. & nu. 4. vera resolutio & concordia inter contrarias sententias assignatur.

Ecclesia vel minor non restituitur ad obsequenda crimina & vitia aduersus testes, lib. 1. qu. 64. vbi nu. 2. praxis curiae Vindegalens. summam habens aequitatem refertur.

Ecclesia vel minor comparans ad adiuvandum alterum debet restitutionem petere aduersus omiffam probationem intra quindecim dies a publicatione testium, non vero post, ib. nu. 3.

Ecclesia vel minor, aut Respublica non restituntur in

21

L. 3. Taur. requirens eadem solemnitatem in codicillis, quae in testamento nuncupatio desideratur, an procedat & intelligatur, non solum in codicillis nuncupatiuis, sed etiam in codicillis in scriptis, lib. 2. q. 37. n. 1. & nu. sequent. resolutur in codicillis nuncupatiuis procedere solum.

Lex noua loquens in vno casu habet locum in alio, quando duo casus sunt aequiparati per l. vererē, idque quomodo procedat & intelligatur, lib. 2. qu. 37. & q. 50. nu. 2.

L. 4. Taur. attentata probatur iure Regio sodomitā posse testari, non solum post damnationem, sed etiam ante, iure quoque communi, lib. 2. quaestio. 39. nu. 2. & 3.

L. tit. 21. lib. 8. Nou. Collect. Reg. intellectus, lib. 2. qu. 39. nu. 7.

Lex vel statutum concedens filiis familias facultatem testandi, debet intelligi, saluo semper vsu factu, vel iure quod habet pater in bonis filij, lib. 2. q. 43. nu. 5.

L. 6. Taur. eodem modo est intelligenda, ib. n. 6.

Lex vel statutum quando requirit nominis expressiōnem pro forma, non sufficit si exprimat per equipollens, vel indubitabili signo, lib. 2. qu. 41. nu. 2. hoc intelligitur, vt infra nu. 6.

L. 12. Taur. an procedat, quando adfunt descendentes vel ascendentes legitimi, concluditur negatiue, lib. 2. qu. 84. nu. 1.

L. 17. Taur. an procedat tatum, quando testator extraneum heredem instituit, vel etiam quando necessarium heredem nominauit, nempe ascendentem vel ascendentes, prius eligitur, lib. 2. q. 47. n. 1.

L. 22. Taur. suppleri debet in duobus per l. 17. Taur. lib. 2. q. 10. nu. 3.

L. 30. Taur. an procedat, quando quintum fuit in vita donatum, sequuta traditione rei in qua fit donatio, vel melioratio, vel non sequuta, lib. 2. q. 1. nu. 1. & nu. 2. resolutur affirmatiue.

L. 7. tit. 4. part. 4. lib. 2. q. 52. n. 4.

L. 21. Taur. an sit iuris comunis correctoria in aliquo, & sic an melioratus in re certa vel incerta parte bonorum: teneatur ad debita, latissime discutitur, lib. 2. quaest. 5. nu. 1.

L. 21. Taur. corrigitur commune in hac parte, nam legatarius partis bonorum potest conueniri pro debitis prorata, lib. 2. q. 58. n. 4.

L. 21. Taur. non corrigitur commune in medio conueniendi melioratum in quota bonorum, lib. 2. qu. 58. n. 6. vbi nu. 18. tutius est conuenire simul heredem & praegatarium pro debitis, & n. 19. libellus sustinetur in praxi contra melioratum, vel donatarium pro debitis prorata, vt ibi.

L. 23. Taur. renuntiare non potest a parēte & descendente meliorato, lib. 2. q. 60. n. 1. & incertus quae ex verisimili coniectura potius versatur in damnum vnus quā alterius, celsenda est praedicta, ib. n. 2.

L. 25. Taur. an procedat in dote promissa, nondum tradita, neque soluta, affirmatur, lib. 2. q. 61. n. 1.

L. 26. Taur. an procedat etiam si pater non vtatur verbo donationis, nec meliorationis, sed simpliciter in suo testamento reliquit aliquid filio vltra legitimam, referuntur opiniones, & tandem distinguitur, lib. 2. qu. 63. n. 1.

L. quae dotis ff. solut. matrimon. intellectus, lib. 2. qu. 64. nu. 6.

L. 14. Taur. ratio, lib. 2. q. 95. n. 20.

L. 6. tit. 17. par. 4. intellectus, lib. 2. q. 96. n. 2.

L. 6. Taur. in sua limitatione, dum praecipit seruari forum vbi est consuetudo, vt bona redeant ad radicem vel truncum, intelligitur ab intestato, secus ex testamento, lib. 2. q. 97. n. 1.

L. quod dicitur, versic. quid ta men, ff. de lib. & posthu. intellectus, lib. 2. q. 100. n. 10.

L. 13. Taur. an procedat in filio vel filia extracto extracto ventre matris, lib. 2. q. 101. n. 1.

L. 9. Taur. dum permittit matri relinquere filiis illegitimis quintam partem bonorum suorum, an procedat indistincte 3 siue ipsa habeat paucos, vel quinque vel plures filios, nec-ne lib. 2. q. 107. n. 1.

L. 1. & l. multum interest. Cui quis alteri vel sibi, vbi emtum ab vxore ex pecunia viri vel communij erat proprium vxoris, vel e contra hodie iure regio corrigitur, lib. 2. q. 117. n. 3.

L. 2. tit. 9. Nou. Collect. Reg. intellectus, lib. 2. quaest. 18. nu. 4.

L. sed & plures, § in arrogato, ff. de adoptio. intellectus, lib. 2. q. 120. n. 7.

L. 53. Taur. hodie l. 8. tit. 9. lib. 5. Noua Collect. Regiae procedit etiam, quando pater soluto matrimonio, filio, aut filia communi ex eodem matrimonio, donationem propter nuptias vel dorem dederit, vel promiserit, lib. 2. q. 121. n. 1.

L. ciuiliis non potest inducere praesumptionem, vt alienatio facta in Ecclesiam censetur facta in fraudem fisci, & ideo non valet, lib. 2. q. 132. n. 4.

L. n. tit. 16. part. 4. contrarium probantis intellectus, lib. 2. q. 133. n. 3.

L. 1. C. de iur. fact. alienat. sine decret. rat. h. b. intellectus, lib. 2. q. 135. n. 2.

L. 2. de C. rescin. vend. cum similib. remedium in nullo habet locum aduersus emtorem, re penes ipsum absque culpa perempta vel extincta, lib. 2. q. 136. n. 1. & n. 3. quid si res pereat penes tertium, cui emtor decipiens eam vendidit iusto precio.

L. 2. Cod. de rescin. vend. cum similib. habet locum, etiam in contractu locationis & conductionis, & in ceteris bonae fidei, lib. 2. q. 139. n. 1.

L. 2. C. de rescin. vend. cum similib. locum habet in permutatione, lib. 2. q. 139. n. 1. & n. 2. cui comparatur legus in permutatione an emtori, vel venditori laeso.

L. 2. C. de rescin. vend. cum similib. an habeat locum, in transactione, latissime agit, lib. 2. q. 141. per totam, cum seq.

L. 2. C. de rescin. vend. cum similib. remedium, an habeat locum in alicuius actionibus mercatorum pecuniae tractantibus, lib. 2. q. 143. n. 1.

L. 2. C. de rescin. vendit. cum similib. non potest etiam per viam exceptionis vltra quadriennium opponi, lib. 2. q. 143. n. 1.

L. Regiae de reuocatu loquentes sunt exorbitantes & odiosa, & ideo restituentur: quia sunt contrariae communi, lib. 2. q. 145. n. 2.

L. nostri Regni de reuocatu agere ntes tam iure sanguinis, quam communionis, an comprehendant clericos: constituantur quatuor casus, & in omnibus affirmatiue resolutur, lib. 2. q. 156. n. 1. cum seq.

L. si emtori ff. de mino. intellectus, lib. 2. q. 159. n. 3.

L. 26. Taur. dum loquitur in donatione simplici, extenditur ad dorem & donationem propter nuptias, & ob aliam causam secundum Pala. Rub. lib. 2. q. 64. n. 1. vbi n. 2. reprobat prae dict. intellectus.

L. 16. & 29. Taur. intellectus communis, & concordia refertur, lib. 2. q. 64. n. 3.

L. 27. Taur. intellectus, lib. 2. q. 67. n. 4.

L. 30. Taur. procedit tantum, quando testator inter liberos ac descendentes testatur, secus si inter extraneos testetur, lib. 1. q. 70. n. 1.

L. 30. Taur. procedit etiam stantibus tantum ascendentes legitimis respectu tertij, vt de illo deducenda sit oneris impenia, & cetera in eadem l. contenta, lib. 2. q. 71. n. 1.